02/12/2019

“Με τα μάτια της ψυχής, βιώσαμε τη θαυματουργική επέμβαση”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ κ. ΚΛΕΟΠΑΣ ΣΤΗΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ, κατά την Κυριακή, 1η Δεκεμβρίου 2019, όπου, όπως αναφέρθηκε χαρακτηριστικά:

“Με τα μάτια της ψυχής, βιώσαμε τη θαυματουργική επέμβαση της θείας χάριτος, αντιληπτή από το νου και την αίσθηση, στην όλη διαδικασία της ανακαίνισης”.

Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε, ότι:

“Είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται μιας τέτοιας έκτασης και μεγέθους ανακαίνιση. Με την συντήρηση και αποκατάστασή του, συνεισφέρουμε στην πνευματική ανάγκη της κοινωνίας να γνωρίσει το παρελθόν της και

να το συνδέσει με το μέλλον της. Πρόκειται για την διαφύλαξη της μνήμης μιας κοινωνίας και ενός λαού και την ανάδειξη των υλικών και πνευματικών έργων που δημιούργησε ο λαός αυτός, σε συγκεκριμένο χωρόχρονο”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΟΥΗΔΙΑΣ:

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Ημέρα πνευματικής συγκίνησης και δοξολογίας η σημερινή, αφού ο εν Τριάδι προσκυνούμενος Θεός μας αξίωσε να βιώσουμε, με τα μάτια της ψυχής και του σώματος, την ολοκλήρωση της εξωτερικής εκ βάθρων ανακαινίσεως του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

Με τα μάτια της ψυχής, βιώσαμε τη θαυματουργική επέμβαση της θείας χάριτος, αντιληπτή από το νου και την αίσθηση, στην όλη διαδικασία της ανακαίνισης.

Με τα μάτια του σώματος, με γνώμονα τον 68ο ψαλμό του Δαυΐδ, “ο ζήλος του οίκου σου κατέφαγέ με”, αξιώθηκα να ανέβω αρκετές φορές μέχρι το ψηλότερο σημείο των σκαλωσιών, στα 30 περίπου μέτρα, αρχής γενομένης το φετινό Δεκαπενταύγουστο, και να ακουμπήσω, ιδίοις χερσί, πολλά σημεία του ναού, τους σταυρούς και τους διάκοσμους του, να θαυμάσω την μοναδική αρχιτεκτονική του, εκ του σύνεγγυς, αλλά και να διαπιστώσω, με πολλή στεναχωρία, τα εμφανή σημάδια φθοράς που είχε υποστεί, τις πληγές του, στα 130 χρόνια που πέρασαν από την ανέγερσή του.

Ο ναός είναι νεογοτθικού ρυθμού, με λιτές γραμμές στο εσωτερικό του, θεμελιώθηκε το 1889, η δε κατασκευή του δε ολοκληρώθηκε το 1890 και εδωρήθη στην Ι. Μητρόπολη Σουηδίας το 1976, επί της αρχιερατείας του σεπτού προκατόχου μου, Σεβασμιωτάτου κ. Παύλου.

Είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται μιας τέτοιας έκτασης και μεγέθους ανακαίνιση. Με την συντήρηση και αποκατάστασή του, συνεισφέρουμε στην πνευματική ανάγκη της κοινωνίας να γνωρίσει το παρελθόν της και να το συνδέσει με το μέλλον της. Πρόκειται για την διαφύλαξη της μνήμης μιας κοινωνίας και ενός λαού και την ανάδειξη των υλικών και πνευματικών έργων που δημιούργησε ο λαός αυτός, σε συγκεκριμένο χωρόχρονο.

Ο Καθεδρικός Ναός αποτελεί σημείο πνευματικής αναφοράς, καταλλαγής και

συνύπαρξης, στην πολυπολιτισμική κοινωνία που ζούμε. Είναι ιερός χώρος προσευχής, περισυλλογής και διαλόγου – του διορθόδοξου, διαχριστιανικού και διαθρησκευτικού συνδιαλέγεσθαι – που διεξάγεται στα πλαίσια του σεβασμού της ετερότητας – διαφορετικότητας, συμβατού με τα ελληνοχριστιανικά και πανανθρώπινα ιδεώδη.

Αυτά είναι τα έργα των χειρών σας, οι δικοί σας κόποι, η αξιοποίηση των δικών σας δωρεών, η δική σας προσωπική συμβολή και συνδρομή, γι᾽ αυτό που σήμερα καμαρώνουμε και περηφανευόμαστε. Μαζί με σας, συμπαραστάθηκαν δυναμικά και αδελφοί μας σε πολλά σημεία του πλανήτη μας, οι οποίοι φρονούν ότι η Εκκλησία του Χριστού χρίζει υποστηρίξεως, όπου γης.

Φίλοι ομογενείς σε άλλες πατρίδες συνέδραμαν στο όραμά μας, στηρίζοντας την Ελλάδα εκτός Ελλάδος! Τους ευχαριστούμε όλους και τους ευγνωμονούμε που ανταποκρίθηκαν στις προφορικές παρακλήσεις μας, στα τηλεφωνήματά μας, στις εισηγήσεις και επιστολές μας, στα δελτία τύπου και τις ανακοινώσεις μας, στις συναντήσεις που επιδιώξαμε μαζί τους.

Πάνω από όλα όμως, πιστέψαμε στη δύναμη της προσευχής, στις Κυριακάτικες λατρευτικές συνάξεις, στο κομποσκοίνι και τη νοερά προσευχή. Επικαλεστήκαμε τον Χριστό μας, την Κυρία Θεοτόκο και τους αγίους μας, για την επιτυχή έκβαση της ιστορικής αυτής πρωτοβουλίας.

Ευχόμαστε και προσευχόμαστε, να συνεχίσουμε σύντομα και με την αποκατάσταση του εσωτερικού του ναού. Είμαι βέβαιος ότι οι προσευχές σας και η δυναμική συμπαράστασή σας θα συμβάλουν τα μέγιστα στην επίτευξη του κοινού μας στόχου. Σας ευχαριστώ που μου εμπιστευθήκατε το συντονιστικό ρόλο αυτής της ιστορικής αυτής πρωτοβουλίας.

Επιτρέψτε μου, να ολοκληρώσω τις σκέψεις μου, **με ένα απόσπασμα από την ομιλία της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, την περασμένη Τετάρτη, στην Αστική Σχολή Γαλατά, στην παρουσίαση του Λευκώματος «Σιωπή 206 δωματίων. Μελέτες για το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου»,** που αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση παραγόντων, προσώπων και θεσμών, δυναμένων να έλθουν αρωγοί στην επισκευή και αποκατάσταση του μεγαλοπρεπούς αυτού κτηρίου. Το παραθέτω για να προβληματίσω και για να βοηθήσω στη συνειδητοποίηση της ευθύνης που έχουμε όλοι μας και ο καθένας μας ξεχωριστά, ως μέλη της τοπικής μας Εκκλησίας και της ομογένειάς μας, συμμετέχοντες ενεργά στα κοινά και όχι ως θεατές και παρατηρητές.

“Τα μνημεία της Ομογενείας, εις τα οποία ανήκει και το μνημειώδες αρχιτεκτονικόν αριστούργημα του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου, συγκροτούν την ιστορίαν του Γένους, την αυθεντικήν έκφρασιν της ταυτότητος και του πολιτισμού του, και ακολουθούν τας ιστορικάς περιπετείας του.” ..... “Η ιστορία του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου απεικονίζει την πορείαν της Ομογενείας κατά τον πολυτάραχον 20ον αιώνα, την ακμήν και τα «πέτρινα χρόνια», τας ελπίδας, την κακουχίαν και την εξουθενωτικήν συρρίκνωσίν της.” ..... “Αδιαφορία διά το ιστορικόν αυτό κτήριον, διά την προστασίαν και την συντήρησίν του και διά την ανάδειξιν των ιδανικών τα οποία ενσαρκώνει και εκφράζει, σημαίνει εγκατάλειψιν του αγώνος διά το μέλλον της Ρωμιοσύνης εις την φυσικήν και ιστορικήν κοιτίδα της, σημαίνει επίσης αδιαφορίαν διά την διατήρησιν των αξιών, αι οποίαι διέσωσαν το Γένος καθ᾽ όλην την ιστορικήν του διαδρομήν και συγκροτούν την ιδιοπροσωπίαν του.”